

## 7<sup>θ</sup> Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ

Γιὰ νὰ γίνῃ ὅμως κανεὶς πρωτότοκος μὲ ὅλα τὰ δικαιώματα, ἔπρεπε νὰ πάρῃ καὶ τὴν εὐλογία τοῦ πατέρα του.

Ὁ Ἰακώβ εἶχε ἀγοράσει ἀπὸ τὸν ἀδερφό του τὰ πρωτόκια, ἀλλὰ χρειαζόταν καὶ τὴν εὐλογία τοῦ γερο-Ἰσαάκ. Σ' αὐτὸ τὸν βοήθησε ἡ μητέρα του ἡ Ρεβέκκα.

Ὁ Ἰσαάκ εἶχε γεράσει πιά καὶ δὲν ἔβλεπε. Κατάλαβε ὅτι πλησίαζε τὸ τέλος του καί, πρὶν γίνῃ αὐτό, ἤθελε νὰ δώσῃ τὴν εὐλογία του στὸν γιό του τὸν Ἡσαῦ. Τὸν κάλεσε λοιπὸν καὶ τοῦ εἶπε:

— Πήγαινε νὰ κυνηγήσῃς καὶ νὰ μοῦ φέρῃς νὰ φάω, γιὰ νὰ σοῦ δώσω τὴν εὐλογία μου, γιατί γέρασα πιά καὶ κοντεύω νὰ πεθάνω.

Ἔτσι ὁ Ἡσαῦ ξεκίνησε γιὰ τὸ κυνήγι.



Ἡ Ρεβέκκα ὁμως, πού εἶχε ἀκούσει ὅ,τι εἶχε πεῖ ὁ Ἰσαάκ στὸν Ἡσαῦ, κάλεσε τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν ἔστειλε νὰ φέρη ἀπὸ τὰ κοπάδια τοὺς δύο κατσιακία.

Ὅταν τὰ ἔφερε, ἡ Ρεβέκκα τὰ μαγείρεψε καλά, γιὰ νὰ τὰ προσφέρῃ ὁ Ἰακώβ στὸν Ἰσαάκ. Εἶχαν σκεφτῆ νὰ ξεγελάσουν τὸν Ἰσαάκ, πού δὲν ἔβλεπε, γιὰ νὰ πάρη τὴν εὐλογία ὁ Ἰακώβ ἀντὶ τοῦ Ἡσαῦ. Πῶς ὁμως θὰ γινόταν τριχωτὸς ὁ Ἰακώβ, ὅπως ἦταν ὁ Ἡσαῦ;

Καὶ αὐτὸ τὸ σκέφτηκε ἡ Ρεβέκκα. Πῆρε τὰ δέρματα τῶν κατσιακίων καὶ τύλιξε μ' αὐτὰ τὰ χέρια καὶ τὸν λαιμὸ τοῦ Ἰακώβ.

Ἔτσι τυλιγμένος μὲ τὰ δέρματα καὶ μὲ τὸ φαγητὸ στὰ χέρια παρουσιάστηκε στὸν Ἰσαάκ καὶ τοῦ εἶπε:

—Ἐλα, πατέρα, σοῦ ἔφερα νὰ φᾶς· δῶσ' μου μετὰ τὴν εὐλογία σου.

Παραξενεύτηκε ὁ Ἰσαάκ. Πότε κιόλας ἦρθε! σκέφτηκε. Δὲν μίλησε ὁμως. Ἄπλωσε μόνο τὰ χέρια του νὰ χαϊδέψῃ τὸν γιό του, εἶδε πού ἦταν τριχωτὸς καὶ εἶπε:

—Ἡ φωνὴ εἶναι φωνὴ τοῦ Ἰακώβ, τὰ χέρια ὁμως εἶναι τὰ χέρια τοῦ Ἡσαῦ. Καὶ χωρὶς νὰ πῆ τίποτε ἄλλο, ἔφαγε.

Ἔστερα ἄπλωσε τὰ χέρια του κι εὐλόγησε τὸν Ἰακώβ.

—Νὰ εἶσαι εὐλογημένος, εἶπε. Νὰ σοῦ δώσῃ ὁ Θεὸς ὅλα τ' ἀγαθὰ τῆς γῆς. Ἔθνη νὰ δουλεύουν γιὰ σένα καὶ ἄρχοντες νὰ σε προσκυνοῦν. Νὰ γίνῃς κύριος τοῦ ἀδερφοῦ σου καὶ νὰ σε προσκυνήσουν ὅλοι οἱ γιοὶ τοῦ πατέρα σου.

Μόλις βγῆκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο τοῦ πατέρα του ὁ Ἰακώβ, ἔφτασε μὲ τὸ κυνήγι μαγειρεμένο ὁ Ἡσαῦ. Χωρὶς νὰ ξέρη τίποτε, τὸ παρουσίασε στὸν πατέρα του, γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ τὴν εὐλογία του. Ἀλλὰ τότε κατάλαβαν τί εἶχε συμβῆ!

Ὁ Ἡσαῦ θύμωσε πολὺ καὶ σκεφτόταν νὰ κάμῃ κακὸ στὸν ἀδερφό του, πού τὸν γέλασε μὲ τέτοιο τρόπο.

Ἡ Ρεβέκκα καὶ ὁ Ἰσαάκ, γιὰ ν' ἀποφύγουν τὸ κακὸ, ἔστειλαν τὸν Ἰακώβ στὸν θεῖο του τὸν Λάβαν, μέχρι νὰ περάσῃ ὁ θυμὸς τοῦ Ἡσαῦ. Τοῦ εἶπαν μάλιστα νὰ πάρῃ γυναικὰ ἀπὸ τὰ κορίτσια τοῦ θεῖου του.

#### ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ — ΑΣΚΗΣΕΙΣ — ΕΡΓΑΣΙΕΣ

α) Πῶς κρίνεις τὴν πράξιν τῆς Ρεβέκκας καὶ τοῦ Ἰακώβ; β) Ποῦ πῆγε μετὰ τὴν εὐλογία τοῦ Ἰακώβ, γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν θυμὸ τοῦ Ἡσαῦ; γ) Θυμᾶσαι ἄλλο ἀντρόγυνο, πού μὲ προσευχῆ ἀπόχτησε παιδί; δ) Πῆς μὲ λίγα λόγια τὸ σημερινὸ μάθημα.

#### 8. ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ

Ὁ Ἰακώβ ξεκίνησε γιὰ τὴ Μεσοποταμία. Μόνος του βάδιζε σκυφτὸς τὸν δρόμο τῆς ἐξορίας του. Ἦταν στενωχωρημένος. Εἶχε γελάσει τὸν πατέρα του καὶ πῆρε τὴν εὐχὴ του. Φαινόταν μετανιωμένος. Ἐνοιωθε τύψεις. Ἔτσι γονάτισε νὰ προσευχηθῆ καὶ νὰ ζητήσῃ συγχώρησιν ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ τὸ σφάλμα του. Καὶ ὁ Θεὸς τὸν συγχώρεσε. Ἦσυχος πιά ἔπεσε νὰ κοιμηθῆ.

Τῆ νύχτα εἶδε ἓνα παράξενο ὄνειρο. Εἶδε μιὰ τεράστια σκάλα, πού ἀνέβαινε ἀπὸ τὴ γῆ στὸν οὐρανὸ. Πάνω στῆ σκάλα ἀνέβαιναν καὶ κατέβαιναν ἄγγελοι καὶ ψηλά στῆν

κορυφή φάνηκε ἡ μορφή τοῦ Θεοῦ ποῦ ἔλεγε: «Μὴ φοβᾶσαι. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ.



Ἐγὼ θὰ εἶμαι πάντοτε μαζί σου. Τῇ γῆ, ὅπου τώρα κοιμᾶσαι, θὰ τῇ δώσω σέ σένα καὶ στοὺς ἀπογόνους σου. Ἀπὸ σένα θὰ εὐλογηθοῦν ὅλες οἱ φυλὲς τῆς γῆς».

Ἀμέσως ὁ Ἰακώβ ξύπνησε. Ἔβαλε ὄρθια τὴν πέτρα, πάνω στὴν ὁποία κοιμήθηκε, ἔριξε λίγο λάδι πάνω της, κι ἔταξε πῶς, ὅταν θὰ γύριζε πίσω, θὰ ἔχτιζε ἐκεῖ βωμὸ καὶ θὰ προσέφερε τὸ ἓνα δέκατο ἀπὸ τὰ εἰσοδήματά του.

Ἔστερα ξεκίνησε γιὰ τὸν θεῖο του, τὸν Λάβαν.

### ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

α) Ποιό δίδαγμα, χρήσιμο γιὰ σένα, βγάζεις ἀπὸ τὴ μετάνοια τοῦ Ἰακώβ; β) Ποιό ἦταν τ' ὄνειρο τοῦ Ἰακώβ; γ) Σὲ ποιόν ἄλλον εἶπε ὁ Θεὸς τὰ λόγια «Ἀπὸ σένα θὰ εὐλογηθοῦν ὅλες οἱ φυλὲς τῆς γῆς»; Τί σημαίνουν αὐτά; ☺